

Ра інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 28 (400)

П'ятниця, 14 вересня 1990 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 2 коп.

В РЕКТОРАТІ

На черговому засіданні ректорату 10 вересня розглянуто цілий ряд питань інститутського життя. Серед них на найбільшу увагу заслуговує, очевидно, повідомлення заступника проректора з науково-дослідної роботи С. М. Зленка про намір створити відділ маркетингу.

Це має бути служба, що буквально триматиме руку на пульсі вузівського життя республіки і всієї країни, служба, що об'єднає людей енергійних, контактних, ділових, без котрих не обходиться

ринку з його найвищою ритмікою конкуренції. Штати її зумовлюватиме рівень авторитету і підприємливості — чим краща робота, тим більше справ, а, отже, й прибутків. І ще одне — маркетинг не претендує на дотації і грошові ін'єкції — він всуціль господарський. Тому ректорат і дав «добро» на його народження.

Проректор В. Д. Свердлов представив проектну документацію на будівництво нового навчального корпусу кафедри фізики-

ховання, в якому буде і футбольне поле, і волейбольний та баскетбольний зали з високими стелями, і басейн на вісім доріжок, і приміщення для секційних занять, і кабінети тренерів, одне слово, маса тих зручностей, які і приємні, і потрібні. Вартість комплексу — 3 мільйони 84 тисячі карбованців. Потрібну документацію вже затверджено на всіх рівнях. Будівництво розпочнеться в 1992 році і триватиме 36 місяців.

Ректор Б. І. Мокін ін-

формував про створення ініціативної групи по відкриттю в майбутньому нового факультету — економічного. Поки-що ця ідея уже розвивається в рамках інженерно-будівельного і машинобудівного факультетів.

Щодо інших повідомлень, то найцікавішим має бути те, що 23 вересня Б. І. Мокін вилітає в Канаду на запрошення технічного університету міста Торонто, де він збирається укласти угоду про безвалютний обмін студентами для подальшого зміцнення дружби і співробітництва з країною, в якій проживає так багато наших земляків.

Інститутські

НОВИНИ

Кабельне телебачення

Як зробити цікавішим і корисним вільний час студентів, що мешкають в інститутських гуртожитках? Здається, комітет комсомолу знайшов вірне рішення. За ініціативою секретаря комітету Геннадія Сивака, його заступника Сергія Кочура, студента енергетичного факультету Олександра Собчука в інституті створюється кабельне телебачення. Зроблено перший крок — почато прокладання ліній між гуртожитками №№ 3, 4, 5, 6, а в одному з них створюється телестудія.

Якщо все буде гаразд, організатори Інститутського телебачення потягнуть кабель до 1-го і 2-го гуртожитків, а в перспективі в співробітництві з відділом технічних засобів навчання створять єдину вузівську систему телебачення.

Неважко побачити, яку користь принесе таке нововведення. Крім того, що студія дасть можливість студентам дивитись в гуртожитках радянські кінофільми, інші цікаві телепередачі, записані на плівку, можна буде транслювати виступи ректора, інших керівних працівників Інституту, публічні лекції тощо.

Справа рухається вперед. Вже чимало зроблено, але ініціатори гарного задуму заклопотані тим, що не можуть розв'язати проблему з придбанням відеоманітофону, а допомогти кошатами ніхто не поспішає. Політехнічний інститут виявився єдиним вищим навчальним закладом у місті, який не має такого конче потрібного апарату.

Комп'ютери в бухгалтерії

Сучасні засоби автоматизації виробничих процесів знайшли застосування і в обліковій роботі. Автоматизованою ділянкою стає, зокрема, інститутська бухгалтерія, працівники якої успішно освоюють комп'ютери. Приміром, один з апаратів ризького виробництва почав використовуватися для нарахування стипендій іноземним студентам. Ефект очевидний: якщо раніше, працюючи вручну, бухгалтерські працівники виконували цю операцію за 3—4 дні, то за допомогою комп'ютера вони справляються з цим за

один робочий день. Крім того апарат видає готові відомості, підсумкові документи більш, як на півтисячі стипендіатів.

Тут слід віддати належне працівникові бухгалтерії Н. П. Кузьменко, яка досить швидко увійшла, як кажуть «в курс справи».

Другий комп'ютер планується використати для нарахування командировочних, у фінансових операціях по науково-дослідних роботах, основних засобах та інших.

Зустрічі в „Світлиці“

Помітно активізувалась діяльність осередку товариства української мови ім. Т. Г. Шевченка, що діє в інституті. Останнім часом в клубі «Світлиця» відбулося чимало цікавих зібрань, зокрема обговорення матеріалів дослідження Немирівського городища, вечір пам'яті Василя Стуса.

Насиченою була зустріч інститутських українознавців з представниками французької діаспори. Гості привезли численні матеріали, які відображають життя українців у Франції.

НРУ скликає віче

В актовому залі Інституту відбулося третє віче, скликане крайовою Радою народного Руху України.

Потреба в ньому була зумовлена цілим рядом обставин і подій, що склались як навколо, так і в самому Русі.

Про це говорилося у вступному слові заступника голови Секретаріату НРУ В. С. Муляви і в звітній доповіді голови Вінницької Координаційної Ради НРУ О. І. Нижника. Учасники віча заслухали і обговорили також співдоповідь голови юридичної комісії організації С. М. Вовка про угоду між Рухом і міською владою, досягнутої в процесі політичного голодування на площі біля міськради, співдоповіді, присвячені питанням екологічної та економічної ситуації у Вінниці і області, роботи правової та інформаційної служб, структури Руху тощо.

Відбулися вибори керівних органів і делегатів на Всеукраїнські збори НРУ. Головою виконкому крайової Ради обрано викладача Інституту О. І. Нижника, головою координаційної Ради С. М. Вовка.

ЗНОВУ СІЛЬГОСПСЕМЕСТР

Недавня постанова Ради Міністрів СРСР про заходи щодо врятування врожаю стала чи не єдиним законодавчим актом сьогодні, що не викликав гарячих суперечливих дискусій в суспільстві. З одного боку це чудово — нарешті серед нас панує однаковість і всі усвідомлюють потребу врятувати багатий цьогорічний врожай. Та з іншого боку, викликають непорозуміння, навіть стурбованість ті методи, за допомогою яких союзний уряд взявся вирішити всі горезвісні проблеми сільського господарства, а саме те, що положення у постанові, де говориться про обов'язкове (!) залучення до польових робіт студентів вузів країни.

Студентам не пропонують, не просять, а в директивному тоні наказують знову збирати рюкзаки і без зайвих розмов вирушати на порятунк села, яке вже сімдесятий рік підряд не може впоратись з власним врожаєм.

Щось дуже попахує від таких наказів недалеких

минулим, коли нехтували думкою не тільки якихось там студентів, а й навіть цілого народу. Мабуть, не демократичність своєї постанови зрозуміли і її автори, бо постійно твердять, що такі заходи приймаються тільки в екстремальній ситуації, мовляв, давай, товариші студенти, останній раз допоможемо нашим «слабким» колгоспам і радгоспам! Не пропадай ж урожай!

Ні, не пропадатиме, і ми з вами нікуди не дінемося, допоможемо. Але я особисто не вірю, що це робиться востаннє. Сьогодні — надто високий урожай, наступного року — ще вищий, або нижчий, потім посуха, чи, навпаки, дощі. І в усіх випадках «дірки» в

нашій державній системі господарювання повинні латати студенти.

Щоб хоч якось згладити цю ситуацію, коли замість того, щоб вчитись, студенти мають місити грязюку в саду чи на полі, комітет комсомолу Інституту спільно з деканатами та обласним штабом СЗ розробили типовий договір про збирання врожаю силами студентів. Ним, на відміну від попередніх років, передбачається система матеріального стимулювання праці, включаючи і натуральну оплату в розмірі 20 процентів від зароблених грошей по плановій собівартості продукції. Передбачені різні доплати і пільги в нормуванні і оподаткуванні.

На період збирання врожаю (з серпня по жовтень) діє госпрозрахунковий штаб по організації робіт. Визнано неприпустимим направлення студентів у господарства, які не мають необхідних житлових - побутових умов, налагодженого громадського харчування, медичного та культурно-масового обслуговування.

По закінченню робіт кращі учасники сільгоспзагонів будуть премійовані пільговими туристськими путівками в Ленінград, Москву та інші міста країни.

У цьому році фронти робіт ССГЗ дуже широкі. Це і збирання яблук в с. Бронниці Могилів-Подільського та в Терешках — Барського району, і допомога на картопляних жнивях в Мур-Куриловецькому районі, збирання цукрових буряків в Барському районі. Всього у вересні в сільськогосподарському «семестрі» задіяно 1050 студентів нашого вузу.

Вперше рішенням обліконкому від 23.08.90 р. запроваджено обов'язкову оплату за трудові ресурси, тобто, кожне господарство повинно перераховувати певну суму грошей, які підуть на страхування юнаків і дівчат, придбання пільгових путівок, проведення вечорів відпочинку, обладнання гуртожитків, дискотек та на інші потреби.

Отже, хоч не «за так» тепер підставлятимуть плече наші Інститутські «косари» і «орачі».

М. СЕМЕНЮК,
студент РТФ, заступник секретаря комітету комсомолу.

Торби замість комп'ютерів. Студенти радіотехнічного факультету на збиральних роботах в колгоспі.

Школа у вузі

В обласних газетах не раз друкувалися об'яви про набір учнів у заочну математичну школу, яка діє при інституті. Цікаво, що існує вона уже десятиріччя і надає послуги безкоштовно. З погляду на це ми звернулися до її керівника, доцента кафедри вищої математики **Анатолія Олександровича СИРОВАТКА** із запитанням: яка мета її створення і що від цього має інститут?

— Здобити математику потрібні державі, як срібне повітря. Ця галузь знань сьогодні, у вік комп'ютеризації стала пріоритетною. Тим часом, десятки, а може й сотні майбутніх Лобачевських і Ковалевських проходять мимо нас і розчиняються десь в інших галузях. Ось тому створили таку школу, за допомогою якої знаходимо таланти з числа здібних школярів, у тому числі і з віддалених районів і сіл.

Та й взагалі, учням особливо сільських шкіл потрібна допомога у вивченні математики.

— Як організовано навчання?

— Слухачі отримують завдання для роботи вдома, а взимку зустрічаються з викладачами, отримують консультації, залучаються до роботи в Малій академії, що діє в інституті.

— Яку ж конкретну користь від школи має інститут?

— А таку, що з їх числа щороку одержуємо поповнення здібних математиків. Приміром, в 1987—88 навчальному році прийнято в Інститут 13 випускників ЗМШ, в наступному році — 41, у минулому навчальному році успішно склали екзамени і стали студентами Інституту ще 27 здібних математиків.

І не тільки наш вуз відчув віддачу школи. Її вихованці показують неабиякі знання з улюбленого предмету, поступаючи в інші вищі учбові заклади. Назову хоча б вінничанку Оксану Ключко. Закінчивши ЗМШ, вона успішно склала екзамени в Чернівецькому держуніверситеті і тепер продовжує розвивати свої математичні здібності на факультеті прикладної математики. Випускниця ЗМШ Оксана Гуря з Лучанської СШ Немирівського району вже закінчила Одеський держуніверситет. Не останнє місце в її становленні, як математика, належить і нашій школі.

— Чи знаходять відгук ваші об'яви і запрошення?

— Безсумнівно. Вже надійшло понад сто заяв. Всього цього року сподіваємось зарахувати 250—300 слухачів. Хай з цієї кількості лиш десятки поповнять математичну еліту, то й тоді вважатимемо докладні зусилля не даремними. Саме так думають і мої колеги, котрі віддають справі свої знання і зусилля, зокрема, такі ентузіастичні математики, як Б. Г. Кудрін, Ю. С. Кривошея, В. А. Карпенко та інші викладачі, а також працівники підготовчого відділу. Вони ретельно ставляться до справи: провадять консультації, перевіряють контрольні роботи, готують методичний матеріал.

РОЗДУМИ ПРО ДНІ

ЛІТНЬОГО ВІДПОЧИНКУ

Цього літа внаслідок нерозпорядливості профспілкових організацій у таборі відпочинку «Супутник» біля села Степашки під Ладжином пустувало 120 місць в першій і другій змінах. Прикрий факт.

У РИМІ є фонтан. Прощаючись з вічним містом, туристи кидають в басейн монети — це ознака, що той, хто так зробить — обов'язково знову побуває в Римі. Коли б такий фонтан був у спортивно-оздоровчому таборі «Супутник», то, без сумніву, відпочиваючі закидали б його басейн по вінця.

Справді, важко, побувавши в таборі, не полюбити його і не побажати

приїхати сюди знову. І це не дивно. Красу цього місця неможливо описати. Південний Буг завширшки понад кілометр з двома затоками огортає табір з трьох боків, а з четвертого підступає Степашківське урочище площею 890 гектарів. Донизу за течією вздовж берегів росте змішаний ліс, юрмляться дивовижні скелі. Чим тоб не Швейцарія?

Мабуть, завдяки винятковим природним умовам, достатку води, пляжів, багатій флорі і фауні, великій кількості сонячних днів, тут створився свій мікроклімат, який якнайкраще сприяє відпочинку людей.

Крім того, для їх послуг є човнова станція, спортивні майданчики тощо.

Цього року в таборі відпочило близько 750 студентів, викладачів і співробітників Інституту. Відрадно, що кількість сту-

А ВИ В „СУПУТНИКУ“ БУЛИ?

дентів зростає в порівнянні з минулими роками і перевищила цифру 300. Але це всього 6,6 процента від всього студентського загалу Інституту. Чомусь наші молоді друзі починають звертати увагу на табір у Степашках лише на IV та V курсах, тобто, тоді, коли вже закінчують навчання. Шкода, що стільки упустили.

Не так давно в нашому таборі гостували польські студенти. Обмін делегаціями для відпочинку між кельцкими і вінницькими політехніками вже став доброю традицією. Побувавши в «Супутнику», студенти з Кельчини відзначили: «У нас таких гарних місць, річок з такою чистою водою, де так багато риби, з такою самобутньою природою нема. Тільки, чому так мало відпочиває тут студентів?».

Дуже прикро, що внаслідок нерозпорядливості відповідальних працівників, допущених прорахунків цього літа пустувало 120 місць в першій і другій змінах.

Ті ж, хто скористався з можливості побувати в

«Супутнику», залишилися дуже задоволеними. В таборі провадилися цікаві культурно-масові і спортивні заходи. Бажаючі навчались плавати. Працювала бібліотека. На висоті були наші кухарі, які готували смачні страви. За це відпочиваючі тепло дякували начальнику табору В. М. Пушкарю, шеф-повару Е. ІІ. Гнедюк, лікарю З. П. Агрюшкіну, викладачам фізвиховання А. В. Сатайкіну, В. М. Костенку, В. Ф. Ковальському та іншим.

На майбутнє кафедрі фізичного виховання і студентському профкому належить багато зробити, насамперед, хоч удвічі збільшити кількість відпочиваючих студентів, адже їм треба не тільки зміцнити своє здоров'я після напруженого учбового року, а й навчитись організовувати масовий відпочинок (майбутнім командирам виробництва такі знання дуже знадобляться).

Прагнучи залучити до літнього відпочинку більшу кількість студентів, не можна обмежувати можливості для викладачів і співро-

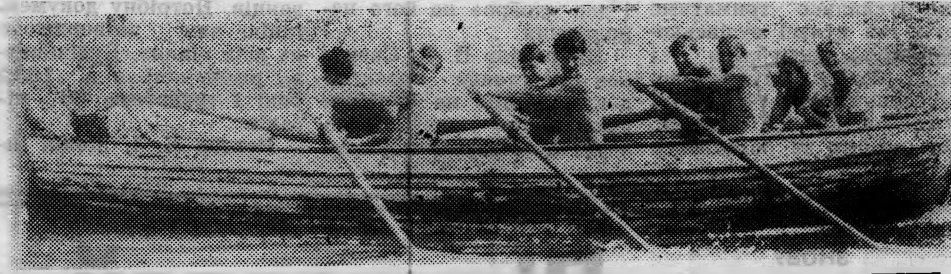
бітників. Тому неодмінно слід запровадити додаткову зміну в червні. Доведеться тільки, прискорювати ремонт табору, на що є всі можливості в нашому інституті.

Необхідно також вирішити деякі чисто організаційні питання, зокрема, проблемі доставки відпочиваючих, торгівельне обслуговування тощо. І наразі таке. «Супутник» збудований 13 років тому. Внаслідок труднощів з будматеріалами, деякі житлові будиночки зроблені фактично з відходів деревини і вони не вічні. Тому вже сьогодні необхідно почати проектування добротних цегляних корпусів за всіма сучасними вимогами.

Наш табір повинен стати справжньою кузницею здоров'я, ще одним чинником підвищення якості підготовки спеціалістів народного господарства.

Я. КУЛИК,
завідуючий кафедрою
фізвиховання.

На знімках: на відпочинку в таборі «Супутник».

Доцент політеху—лідер вінницьких неофашистів?

На це та інші запитання кореспондента відповідає працівник кафедри АСУ П. Ф. Кутузов.

— Шановний Петре Феодосійовичу. На політичному горизонті Вінниччини ви стаєте все помітнішою постаттю, ваша діяльність та й біографія починають цікавити багатьох людей, але знають про вас дуже мало, а тому прізвище Кутузова обростає здогадами, вигадками, а то й плітками. Говорять, зокрема, що Кутузов, насправді, не Кутузов, а людина з іншим прізвищем, але поміняв його, щоб відмежуватись від своєї попередньої діяльності самовідданого активіста Компартії. Інші твердять, що це зроблено вами за спеціальним завданням відповідних служб, щоб завоювати довіру неформальних організацій, увійти в них, ставати активістом, вербувати прибічників, а потім разом з цими прибічниками виходити з організації, щоб вона розпалась. Повірити в це важко, але ваша нинішня діяльність в Русі ніби повністю підпадає саме під таку атестацію. Як ви це поясните?

— Я народився у 1942 році в м. Іркутську. Мій дід Фрол Кутузов був репресований у тридцять роки, як особа дворянського походження, і помер у тюрмі. Батько — теж Кутузов пішов добровольцем на фронт і загинув. Мати після втрати чоловіка залишилася з чотирма дітьми і мене, молодшого, віддала на виховання своїй сестрі, котра переездила мене 1947 року до Вінниці. Я так більше й не побачив своєї матері — вона померла у 1955 році. 1959 року тітка і її чоловік мене офіційно усиновили і моїм прізвищем стало Кулаков.

Впродовж усього життя боліла душа за рідними і в січні 1989 року вдалося повернути батьківське прізвище — Кутузов. Саме в цей час я почав активно займатися громадською діяльністю.

Бажаючи знайти в мене щось компроментуюче, деякі псевдопатріоти почали вдаватися до різних вигадок. Проте я гадаю, що всю діяльність треба зосередити на поліпшенні життя українського народу і не приплутувати сюди нічого особистого. Не прагну до будь-яких посад ні в Русі, ні в партіях, а той, хто звинувачує мене в прагненні до лідер-

ства, не матиме підтримки серед людей, котрі мене знають. А щодо причетності до будь-яких служб, то це настільки неправдоподібно, що скомпрометує кожного, хто розповсюджує такі чутки.

— 1 червня нинішнього року наша газета брала у вас інтерв'ю, як в одного з фундаторів Української республіканської партії, активного її члена, обраного навіть до її найвищого органу — Ради. А тепер ось поголос — Кутузова з партії виключено. В чому річ, якщо це правда?

— Нетерпиме ставлення деяких лідерів Вінницького Руху до моєї позиції проявилось і у Вінницькій організації Української республіканської партії. Якщо людина за основну мету ставить особисту популярність, не дотримуючись норм моралі, то вона, цілком можливо, доб'ється успіху. Така честолюбива особа, як Підпригоршук, голова Вінницької обласної організації УРП, перебуває під впливом В. Муляви. Діючи під тиском статутних ідей та стереотипів **Комуністичної партії, Підпригоршук** залучив свого часу в члени Української Гельсінської спілки людей за принципом особистої прихильності. Утворення обласної організації УРП йшло з

порушенням статуту, тому на зборах 29 липня представник секретаріату УРП Петро Розумний наполіг на переобранні всіх членів УРП. Вирішили поступово давати один одному рекомендації, створити організацію УРП із членів УГС, котрі повинні були при цьому голосувати. Підпригоршук оголосив свій список членів УГС, не назвавши при цьому багатьох прізвищ, а у відповідь на протест заявив, що не бачив їхніх заяв.

Це викликало обурення. Першим дали рекомендацію В. Івасюньку. За результатами голосування він був обраний членом УРП. Коли голосували за мене, то проти були: Лариса Корнієнко (помста за те, що я свого часу відхилив деякі її пропозиції, робив зауваження щодо некоректності у ставленні до людей, котрі обстоювали власну думку, що провів на звільнену посаду скарбника міського Руху не її, а Валентину Артемчук); Сергій Чаплигін, помшався за те, що робив йому зауваження на мітингу); **Валерій Ковальов**, голова оргкомітету по створенню української автокефальної церкви (помста за те, що вів з ним виховну роботу під час підготовки до мітингу, а на мітингу 15 червня не дав слова).

Коли я покинув зал, за мною вийшли В. Івасюнько та багато інших. Ми вирішили створити нову організацію із перевірених, чесних, щирих людей. Між іншим, не потрібно було переобирати в УРП, оскільки я був уже обраний з'їздом до Ради. Таким чином, юридично я й досі — член УРП.

— Ну, а остання новина? Ви засновуєте Українську

національну партію. Ходять чутки, що платформа цієї партії нічим не відрізняється від платформи націонал-соціалізму. Іншими словами, доцент політехнічного інституту П. Ф. Кутузов — лідер Вінницьких неофашистів?

Відверто кажучи, мурахи бігають по спині, не зважаючи навіть на те, що в наш перебудовний період звикаємо до всіляких новин. Але що з цього приводу можете сказати ви самі?

— В. Івасюнько запропонував створити у Вінниці організацію Української національної партії (УНП). Утворили оргкомітет. Головою обрали В. Івасюнька, я увійшов до його складу. УРП у Вінниці основну увагу зосередила на підтримці репутації лідерів Руху, викладачів марксистсько-ленінської ідеології О. Нижника і В. Муляви, а також на забезпеченні на необмежено тривалий час посадою голови Вінницької організації УРП В. Підпригоршука. Що стосується інтересів України, то тут вони залишаються поза межами фактично тоталітарного мислення. Жодна партія не може охопити множини галузей життя народу України, якщо вона прагне до ефективності, якісної діяльності. Для суспільства треба мати множини партій з єдиною метою, до досягнення якої вони йдуть різними шляхами.

Наше суспільство не одійшло від заперечення всього, що хоч трохи відрізняється від загальноприйнятих уявлень. Під впливом ідеології марксизму-ленізму і москвської колоніальної політики слово «національний»

— це щось страшне, тим часом, національний рух, який проявляється зараз на Україні, спрямовується на боротьбу проти колоніального гноблення Москви мирним шляхом. Для пояснення національного питання наводжу витяг із стратегії УНП: «УНП виходить з того, що в Україні мешкає один народ — український. Кримських татар УНП не розглядає, бо їх доля ще не визначена. В Україні немає таких народів, як російський, болгарський, єврейський, бо, якби такі народи мешкали тут, то ми говорили б про те, що існують декілька російських народів, декілька болгарських тощо. Однозначне тлумачення категорії «нарід» і «етнічна група» дозволяє розв'язати парадокс і з'ясувати, що є тільки один єврейський нарід, Батьківщиною якого є Ізраїль, є тільки один грецький нарід, який мешкає в Греції, і є тільки один російський нарід, який мешкає в етнічній Росії. Є також тільки один український нарід, який мешкає в Україні, він є єдиний нарід. Крім українського народу, в Україні мешкають етнічні групи (не народи!) росіян, греків, болгарів, євреїв тощо».

УНП вважає, що уряд України — маріонетка Москви, що вести переговори можна лише з урядом СРСР, що ще в 1918 році була проголошена Українська народна республіка. Тому необхідно домогтися міжнародного визнання України, як окупованої території, вивести окупаційні війська, створити національну збройні сили, створити багатопартійну демократичну систему, котра б гарантувала права людини.

Редактор **І. ВОЛОШЕНЮК**.